

החלטת הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבלת הינה תלמידת שנה ג' בפקולטה למדעי הרוח בחוג ללימודי הערבית והאסלאם. היא הואשמה בכך שבמסגרת הקורס "סופרים ערבים שכותבים בעברית" היא הגישה עבודת סיכום מועתקת מעבודה של תלמידה אחרת בקורס. בכך עברה עבריה של הונאה על פי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), ועבירה של הפרת הוראות על פי סעיף 29.4 לתקנון.
2. הנקבלת הודתה במעשה המיוחס לה בכתב הקובלנה, ולכן אני מרשיע אותה על פי הודאתה.
3. הצדדים טענו בעניין העונש. הקובל טען כי מדובר בעבירת הונאה חמורה, בין השאר מכיוון שהמעשה עלול היה לסבך תלמידה תמימה שאיפשרה לנקבלת לעיין בעבודתה בלי כוונה שהדברים יועתקו. עם זאת, לאור הקשיים האישיים של הנקבלת, הקובל היה מוכן לעתור לעונש המינימום במקרים של הונאה, דהיינו הרחקה של שני סמסטרים. באת כוח הנקבלת ביקשה להמיר את הסמסטר השני של ההרחקה בעבודות לתועלת הציבור. הנקבלת עצמה העידה כי מדובר במעידה חד-פעמית שנבעה מלחץ, והביעה חרטה. הסנגורית טענה גם שהרחקה בפועל של שני סמסטרים תפגע בנקבלת כי יעכב את תכניתה להמשיך ללמוד לקראת תעודת הוראה, והיא גם ציינה שההתמודדות עם הקובלנה השפיעה על הנקבלת כך שנכשלה בקורס נוסף. הקובל השיב שרצונה ללמוד לתעודת הוראה אינו יכול להיחשב טעם להקלה, ואולי ההיפך הוא נכון.
4. אין צורך שאכריע בסוגייה העקרונית האם תלמידה שמתכוונת להיות מורה צריכה להיות כפופה לענישה מחמירה. במקרה הזה, הנסיבות שתוארו דומות לנסיבותיו של כמעט כל תלמיד שנקלע למצב של לחץ ובוחר באמצעי פסול להימלט מהלחץ. תלמידים לא בוחרים להעתיק בשביל ההנאה שבדבר, ולכל אחד הלחצים האישיים שלו. לא שוכנעתי שמקרה זה חורג ממצב זה עד כדי כך שמוצדקת ענישה מקלה במיוחד.
5. על כן אני גוזר את עונשה של הנקבלת כדלקמן:
  - א. הרחקה בפועל מהאוניברסיטה לשני סמסטרים, שהם סמסטר א' ו-ב' תשע"ו.
  - ב. פסילת הקורס נשוא הקובלנה, "סופרים ערבים שכותבים בעברית".
  - ג. הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' רועי קרייטנר

הממונה על המשמעת